

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Næste Møde holdes paa Fredag Kl. 1½, og Dagsordenen er da:

1) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Konsulatvæsenet af 14de April 1893.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Afdragshandler.

Mødet hævet Kl. 4. 30'.

Seks og tyvende Møde.

Fredagen den 24de Januar 1896, Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Konsulatvæsenet af 14de April 1893.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 656).

Der var intet Vædringsforslag stillet.

Sagen i sin Helhed sattes under Forhandling.

Breinholt-Bauborg: Om man end maaste vil undre sig noget over, at jeg tager Ordet i en Sag, der tilshneladende ligger mig saa fjernt, vil jeg dog gerne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til dette Lovforslag, endnu inden det gaar over til endelig Vedtagelse.

Jeg skal da først begynde med at sige, at det glæder mig, at der i dette Lovforslag gives vore saa uheldig stillede Sejlskibe en Medsættelse; men samtidig beklager jeg meget, at denne Medsættelse i Grunden sker paa Bekostning af vore Dampskibe. Man har — saa synes det mig — taget med den ene Haand, hvad man har givet med den anden, i alt Fald naar man betragter vor Skibsfart som en Helhed. Jeg samstemmer derfor ganske med de Beflæggelser, som hørttes fra det ærede 7de Medlem for 1ste Kredss (Knudtzon) og det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen) ved Sagens første Behandling. Man kan jo vel mene, at en saadant platonisk Beflæggelse er temmelig værdiløs og fun tomme Ord, naar den ikke følges af Handling. Jeg maa derfor her fremstille mine Grunde til, at jeg ikke til anden Behandling stillede Vædringsforslag. Det er slet, fordi jeg — ganske bortset fra, at saadanne Vædringsforslag paa Forhaand maatte anses for uigennemførlige og derfor dødsfødte — i Erkendelsen af den Vættelse, som gives vore Sejlskibe, ikke vilde være med til at lægge nogen Hindring eller blot Forsinkelse i Vejen for dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg kunde tænke mig, at de to ærede Medlemmer, jeg har nævnt, kunde være gaaede ud fra samme Forudsætning. Naar jeg imidlertid beklager, at der er blevet paalagt Dampskibene en forøget Byrde gennem dette Lovforslag, er jeg ikke blind for — som det ogsaa blev fremhævet af de nævnte ærede Medlemmer — at denne Forøgelse er mere nominal end virkelig, idet de forandrede Maaleregler gøre, at Byrden i Grunden ikke strengt taget bliver forøget. Min Beflæggelse retter sig derfor mere mod Forholdet i dets Helhed, og jeg synes da, naar jeg ser paa dette, at der heri ligger ligesom et Vidnesbyrd om og en Tændens til, at der er en langt større Villighed til Stede til at ofre af Statens Midler paa uproductive Hjemme end paa de productive. Jeg siger udtrykkelig, synes mig, thi det